

прогресивним: його ставки починаються від 14 %, потім зростають до 42 % (для доходів вище 55 961 євро); нарешті, дуже високий рівень доходів (перевищує 265 327 євро) оподатковується на рівні 45 %. При цьому існує мінімальна ставка податку, яка становить 0%, для доходів, які не обкладається податком [3]. В Італії залежно від джерел надходжень всі доходи платників поділяють на п'ять груп. Доходи кожної з груп оподатковуються окремо, шкала ставок коливається від 23 до 43 %. В Іспанії податок розраховується за ставкою від 24 до 52 %, максимальна ставка застосовується, якщо дохід становить 300 тис. євро [4].

Враховуючи переважно низькі доходи українців, а також суттєвий показник від'їзду населення за кордон з метою пошуку заробітків, «кращого життя», дійсно важливо переглянути податкову політику:

- вирівняти податкове навантаження застосувавши класову систему оподаткування і прогресивні ставки податків, що покращить соціальне становище малозабезпечених верств населення;
- реформувати спрощену систему оподаткування так, щоб вона дійсно стала надбанням малого бізнесу;
- вдосконалити наразі діючу пільгову політику;
- підвищити податкову культуру громадян; здійснити заходи щодо зменшення тінізації доходів.

Проаналізувавши досвід іноземних держав, можна дійти висновку, що система оподаткування доходів фізичних осіб нашої держави в більшій мірі відповідає системам оподаткування країн ЄС, проте на практиці потребує покращення. Попри індивідуальність особливостей функціонування нашої держави, прозорість, зрозумілість, спрямованість, насамперед, на вирішення соціальних питань та економічну мотивацію підприємств і громадян є основними правилами податкової системи європейських країн, які нам варто перейняти.

Список використаних джерел

6. Податковий кодекс України: Кодекс України №2755 – VI від 02.12.2010р., остання редакція 20.10.2019. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2755-17>
7. Мельник І. Б. Зарубіжний досвід щодо оподаткування доходів фізичних осіб. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://sfs.gov.ua/data/files/240396.pdf>
8. Germany Rate of tax on personal income. . – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://tradingeconomics.com/germany/personal-income-tax-rate>
9. Швець Ю. О., Бахметова Я. Ю. Оподаткування доходів фізичних осіб: проблеми та перспективи в Україні та ЄС. Глобальні та національні проблеми економіки. 2017. № 17. С. 771–775. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://global-national.in.ua/archive/17-2017/155.pdf>

УДК 336.22

Марчук Надія

*студентка гр. ОА 71мз спец. 071 «Облік та оподаткування»,
Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки
Науковий керівник: Шматковська Т. О. к.е.н,
доцент кафедри обліку і аудиту*

ОПОДАТКУВАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ В УКРАЇНІ: ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ

Важливим елементом формування фінансових відносин між державою і суб'єктами господарювання є система оподаткування. Вона також являє собою важливий елемент державного впливу на діяльність суб'єктів господарювання, від ефективності функціонування якої залежить продуктивність чи деструктивність соціально-економічних

процесів у країні. Обов'язковою умовою ефективної реалізації системи оподаткування на рівні суб'єкта господарської діяльності повинна бути інформаційна база, яка дозволяє обчислювати податкові зобов'язання та здійснювати контроль за повнотою та своєчасністю сплати податків як суб'єктом оподаткування так і державними контролюючими органами. Податкова політика є безпосереднім інструментом впливу на розвиток економіки, відтворення виробничих процесів, перерозподіл доходів у суспільстві та покращення добробуту населення.

Податкова і бюджетна системи завжди піддавалися і піддаватимуться критиці, оскільки в їх основі мають бути закладені механізми подолання значної маси суспільних та особистих суперечностей, досягти оптимальності у розв'язанні яких практично неможливо, особливо з огляду на те, що економіка в кожний період знаходиться на різних стадіях розвитку (підйом, пік, спад, криза), залежно від яких зміст і податкової, і бюджетної політики відрізняється, загострюючи при цьому згадані суперечності і збільшуючи суспільну напруженість щодо оцінки як справедливості, так і ефективності системи (передусім у частині оподаткування: між державою, з одного боку, та господарюючими суб'єктами і населенням як платниками податків – з іншого). Фактично такий стан справ часто призводить до порушення окремих, навіть загально визнаних, принципів фіскальної політики, таких як справедливість, ефективність, стабільність [1].

Українська податкова система за складом та структурою схожа до систем розвинутих європейських країн, оскільки питання оподаткування розроблено з урахуванням норм європейського податкового законодавства, а також аспектів податкової політики ГАТТ/СОТ та інших міжнародних економічних організацій. Однак на відміну від країн Європейського Співтовариства податкова система України не є інструментом підвищення конкурентоспроможності держави, не сприяє зростанню економічної активності суб'єктів господарювання.

Основними недоліками податкової системи України є: відсутність цілісної концепції її побудови та правового підґрунтя організації податкових відносин; зосередження на фіскальній ролі податків із втратою регулюючого впливу; можливість ухилення від сплати податків; скорочення податкових надходжень; сприяння розширенню тіньового сектора економіки. Для оптимізації податкової системи необхідно дотримуватися умов економічних наслідків сплати та несплати податків [3].

Порівняльні втрати у вигляді штрафних санкцій за недотримання вимог податкового законодавства повинні бути більшими, ніж економічні вигоди від цих правопорушень. При виникненні обставин зростання ставок оподаткування, введення нових податків, зменшення санкцій за податкові порушення збільшуються умови можливого економічного ефекту від ухилення зі сплати податкових зобов'язань та здійснити відтік фінансових ресурсів, діяльності підприємств у сектор тіньової економіки [2].

За даними дослідження структури податкових надходжень до Державного бюджету України протягом 2014–31.08.2019 рр, спостерігається тенденція збільшення податкових надходжень. Так, за досліджуваний період податкові надходження до Зведеного бюджету України зросли у 2,7 рази (табл. 1).

Таблиця 1
Склад і структура податкових надходжень до Державного зведеного бюджету України протягом 2014–2019 рр. (млн. грн.)

	2014	2015	2016	2017	2018	2019 (31.08.2019)
ПДВ	189 241	246 858	329 911	434 041	506 168	436 664
ПДФО	75 203	99 983	138 782	185 686	226 771	266 995
Акцизний податок	45 100	70 795	101 751	121 449	137 726	147 820
Податок на прибуток підприємств	40 201	39 053	60 223	73 397	91 109	105 047
Місцеві податки і збори	8 056	27 041	42 261	53 282	58 902	67 293

Плата за користування надрами	19 620	38 008	40 781	44 979	43 852	55 977
Мито ввізне	12 389	39 881	20 001	23 898	28 077	31 245
Відшкодування ПДВ	-50 216	-68 405	-94 405	-120 061	-131 659	
Інше	13 038	14 421	11 476	11 487	19 031	14 045
Всього	405 644	576 041	745 187	948 219	1 111 636	1 125 086

За даними дослідження структури неподаткових надходжень до Державного бюджету України протягом 2014–31.08.2019 рр, спостерігається тенденція збільшення податкових надходжень. Так, за досліджуваний період неподаткові надходження до Зведеного бюджету України зросли у 2,5 рази (табл. 2).

Таблиця 2

Склад і структура неподаткових надходжень до Державного зведеного бюджету України протягом 2014–2019 рр. (млн. грн.)

	2014	2015	2016	2017	2018	2019 (31.08.2019)
Надходження бюджетних установ	31 672	41 693	48 839	52 478	73 814	59 189
Доходи від власності та підприємницької діяльності (окрім НБУ)	5 999	9 759	15 201	29 516	41 563	48 775
Надходження від НБУ	22 807	61 804	38 164	44 379	50 549	47 600
Адміністративні збори та платежі	6 889	17 854	11 387	14 418	19 671	14 105
Інше	13 245	9 044	11 802	13 580	14 920	18 926
Всього	80 613	140 154	125 392	154 371	200 516	188 595

Для забезпечення розвитку національної економіки та зростання добробуту громадян податкова система повинна перебувати в процесі трансформації з урахуванням вітчизняного та світового досвіду, вимог часу та розвитку національної економіки. Серед наявних недоліків у функціонуванні вітчизняної податкової системи основними є: наявність неоптимальної структури прямих та непрямих податків, відсутність стабільної і чіткої нормативно-законодавчої бази, складність процедур адміністрування податків та непрозорий контроль їх використання, недостатньо ефективна робота контролюючих органів у сфері оподаткування.

Список використаних джерел

1. Максимова Л.П. Вплив системи податкового регулювання на конкурентоспроможність вітчизняної економіки // *Фінанси України*. – 2007. – №6. – С.56-63.
2. Синельникове Б.В., Хорошилова Н.А. Податкова політика як фактор виходу з економічної кризи // *Фінанси України*. – 2001. – №2. – С. 17.
3. Юрій С.І., Бак Н.А. Актуальні проблеми податкової політики: інфраструктура податку з доходів фізичних осіб в Україні. // *Журнал Європейської економіки*. – Науковий журнал Тернопільської академії народного господарства. – 2004. – березень. – Том 3 (№ 1). – С. 16-34.

УДК 657.6.

Остра Інна

*студентка гр. ОА 51м спец. 071 «Облік та оподаткування»,
Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки,
Науковий керівник: Садовська І.Б., д.е.н.,
професор кафедри обліку і аудиту*

ОСОБЛИВОСТІ ОБЛІКУ МАЙНОВИХ ВІДНОСИН У ФЕРМЕРСЬКИХ ГОСПОДАРСТВАХ

Сучасні умови господарювання вимагають від фермерських господарств надати якомога більше інформації, щодо їхнього виду діяльності а саме: майно господарств, фінансовий стан, доходи та витрати, обсяги реалізацій, тощо.

Головна проблема організації бухгалтерського обліку у фермерських господарствах є відсутність методичних рекомендацій та суперечливе облікове законодавство, які забезпечили б надання достовірних та повних даних для визначення фінансових результатів.